

Психолог про
ПТСР

Актуально

З власної волі

НОВИНИ ЧАЕС

24 березня 2023 | №03 (1544)

Офіційна газета ДСП «Чорнобильська АЕС»

Бельгійський досвід

для ЧАЕС

Переробка радіоактивних відходів на ЧАЕС: вивчення досвіду Бельгії

26 лютого з відрядження у Бельгію повернулася група спеціалістів ЧАЕС, яка вивчала іноземний досвід у сфері переробки радіоактивних відходів, зокрема їх термальної обробки.

Протягом тижневого візиту наші спеціалісти відвідали установку термальної обробки відходів компанії NES Seibersdorf (Австрія) і майданчик компанії Belgorprocess (Бельгія).

Основним завданням відрядження було обговорення труднощів, які виникають у Чорнобильській АЕС у сфері термальної обробки відходів, а також пошук їх рішень.

Візит було організовано в рамках двосторонньої угоди між ДСП ЧАЕС та компанією Belgorprocess за підтримки Уряду Бельгії. Belgorprocess є давнім партнером ЧАЕС у сфері поводження з РАВ, співпрацю було розпочато ще у 2016 році.

Бельгійські спеціалісти неодноразово відвідували майданчик ЧАЕС, надають експертну підтримку та організовують візити для спеціалістів станції з метою вивчення міжнародного досвіду.

«Насправді ЧАЕС є одним з піонерів у сфері поводження з радіоактивними відходами в Україні. Відповідно, ми перші зіштовхуємося з різноманітними

викликами, які намагаємося вирішувати з допомогою наших колег з компанії Belgorprocess.

Протягом цього візиту ми шукали шляхи вдосконалення роботи нашої установки спалювання твердих РАВ, де виникає шлакування золи та прилипання її до стінок камери спалювання та/або шибери боксу розвантаження камери спалювання.

Наші австрійські колеги під час експлуатації своєї установки спалювання зтикалися з подібною проблемою та запропонували свої рекомендації, як

уникнути її виникнення.

Ми використаємо ці рекомендації при відпрацюванні технології спалювання ТРВ на нашій установці з упевненістю, що це допоможе усунути дані проблеми», — прокоментував Ілля Шумков, заступник начальника цеху з переробки радіоактивних відходів ЧАЕС.

Також за результатами візиту було досягнуто домовленості з компанією NES Seibersdorf про подальшу співпрацю у галузі технологій переробки РАВ.

Благодійна допомога ЧАЕС: станція отримала дозиметричне обладнання

На початку березня 2023 промисловий майданчик Чорнобильської АЕС відвідали представники Фонду Чистого майбутнього (США). Головним завданням їх візиту була доставка та передача закупленого Фондом дозиметричного обладнання.

Зокрема, ЧАЕС отримала:

- 1 зонд SmartCam для безперервного контролю повітря;
- 4 індивідуальні дозиметри;

- 1 переносний радіометр;
- Інше обладнання (ліхтарі, радіостанції тощо).

«Основна частина нашої поставки — це система SmartCam, яка є пристроєм безперервного контролю повітря. Вона дозволяє відслідковувати радіоактивні ізотопи в повітрі, і призначена для того, щоб робітники та персонал на майданчику були в безпеці», — коментує передане ЧАЕС обладнання

Джейк Хекла — науковий радник Фонду Чистого майбутнього.

За словами начальника радіоекологічної лабораторії ЧАЕС Валентина Кислюка, надане обладнання збільшить арсенал пристроїв цеху радіаційної безпеки, однак іноземне обладнання потребуватиме доукомплектування та перевірки, лише після цього його можна буде використовувати у роботі.

«Після пережитої окупації станція неабияк потребує поповнення парку обладнання, зокрема дозиметричного. Наші запити до благодійних фондів та організацій є дуже широкими, і ми завжди вдячні будь-якій допомозі!», — підбиває підсумки пан Кислюк.

Нагадаємо, що з 2016 року Фонд ініціював та реалізує низку проєктів як на території зони відчуження, так і у громадах, які постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи (серед яких Славутич та Іванків). З основних напрямків роботи можна виділити такі:

1. Проєкт «Собаки Чорнобиля» — регуляція популяції безпритульних собак на території ЧАЕС та зони відчуження шляхом стерилізації та вакцинації.
2. Проєкт допомоги дітям працівників ЧАЕС, що мають проблеми зі здоров'ям: фінансування операцій, реабілітації та медичного обладнання.
3. Допомога пенсіонерам-ліквідаторам Чорнобильської катастрофи.
4. Проведення спільних із цехом радіа-

ційної безпеки ЧАЕС щорічних програм навчання американських спеціалістів правилам радіаційної безпеки.

«У першу чергу цей візит направлений на доставку обладнання, яке може допомогти у поверненні до роботи та відновленні після окупації. Ми пишаємося тим, що ми забезпечили доставку

цього обладнання, і в наші наміри входити привезти ще.

Я дуже вдячний вам за всі ті зусилля, яких ви докладаете, щоб зробити безпечною ЧАЕС. А також за те, що ви захищаєте безпеку Європи і всього світу. Ви, люди-герої. Дякую вам!», — підбив підсумки Джейк.

Про приборкання ядерного шантажу росії

Постійне представництво Канади при міжнародних організаціях у Відні офіційно надіслало звернення 51 держави та Євроатому, що було озвучено на засіданні Ради Керуючих МАГАТЕ 9 березня 2023 року.

Наприкінці заяви, яка містить низку базових даних, йдеться: «Росія неодноразово ігнорувала заклики Ради припинити всі

дії проти ядерних об'єктів в Україні та на них. Вкрай важливо, щоб Рада продовжувала відстоювати давно встановлені принципи ядерної захищеності та безпеки і притягла Росію до відповідальності за неодноразове нехтування цими принципами.

Деякі делегації, що підтримують цю заяву, вжили або розглядають відповідні кроки на національному або регіональному рівнях у цьому напрямку.

Деякі приклади містять:

- 1) прохання до Агентства не використовувати наші добровільні позабюджетні внески для фінансування діяльності, що безпосередньо приносить користь Росії;
- 2) відмову від участі у заходах Агентства, що проводяться в Росії;
- 3) висловлення значного занепокоєння з приводу участі російських високопосадовців у заходах, що спонсоруються Агентством.

Ці делегації вважають, що всім державам-членам важливо уважно розглянути ці та інші подібні заходи як спосіб чітко продемонструвати, що дії Росії несумісні з поведінкою відповідальної держави-члена МАГАТЕ. Росія продовжує наразити Україну і всіх нас на небезпеку, і з цим не можна миритися».

3 доброї волі

14 березня Україна відзначала День добровольця. Ми вшановуємо добровольців — людей, які не були військовими за професією, але в критичний для держави момент без повісток чи примусу, добровільно «поставили на паузу» своє попереднє життя й узяти до рук зброю, щоб захистити країну.

2014-й та 2022-й роки показали, що воїни доброї волі в Україні — непоодинокі. Добровольчий рух — один з феноменів українського суспільства. Одна з наших суперсил.

У важкі моменти добровольці підтримали та посилили українську армію.

У військо масово йшли найкращі. Люди, які мали досягнення та перспективи у цивільному житті, залишали бізнес і родини, наукові досягнення, успішну кар'єру в різних сферах і навіть своє життя в інших країнах та добровільно йшли на поле бою, щоб захистити Україну. Вони ризикували та ризикують життям заради нас. Чимало з них уже віддали свої життя.

Чому саме 14 березня?

Цього дня у 2014-му на тренувальну базу в Нових Петрівцях з Майдану Незалежності вирушили перші 500 бійців Самооборони Майдану. Вони сформували перший добровольчий батальйон для захисту України від російської гібридної агресії на Сході.

Навесні того ж року виникла низка добровольчих формувань — як поза державними структурами, так і при облдержадміністраціях, Нацгвардії, поліції.

У боях 2014–2015 років російсько-української війни брали участь майже 40 добровольчих батальйонів. Більшість із них згодом трансформувалися у військові частини силових структур.

Наступний сплеск масового добро-

вольчого руху відбувся наприкінці 2021 – на початку 2022 років. На тлі загрози повномасштабної війни в країні формувалися підрозділи територіальної оборони. А після широкомасштабного вторгнення люди просто заповнили військкомати. Зараз Сили територіальної оборони є наймолодшим родом військ в українській армії.

Люди ЧАЕС

24 лютого 2022 року вже о пів на сьому ранку біля славутицького військкомату зібралися чоловіки й жінки. Кожен із них прийшов сюди за зброєю. Кожен був готовий боронити своє місто та свою країну до останнього.

Зброю — автомати Калашникова — привезли вже пізно ввечері, і кількість людей, що чекали на неї збільшувалася кожної години.

«Калашів» вистачило не на всіх бажаних, проте потік добровольців, які йшли та йшли до створеного тієї ж ночі штабу славутицької самооборони, не вщухав. Сотні славутичан пропонували допомогу. Озброєні встали на блокпости, взяли на себе охорону адміністративних будівель, підтримували громадський порядок в місті.

Неозброєні рили окопи, будували смуги оборони, допомагали розвідці виявити колони ворожої техніки та тимчасово живої сили ворога, а також робили «коктейлі Молотова», організовували медичну службу та матеріально-харчове забезпечення самооборонців.

Всі ці люди були добровольцями у самому високому сенсі слова. Серед них була величезна кількість працівників Чорнобильської АЕС.

Наразі десятки чинних та колишніх працівників станції продовжують нести службу у Збройних Силах України, в батальйонах ТрО та добровільному формуванні територіальної громади.

Серед них — Андрій РЯБЧЕВСЬКИЙ, який розповів про свій шлях добро-

вольця.

— Трудову діяльність на ЧАЕС я розпочав 19 жовтня 2004 року після закінчення Севастопольського інституту на посаді оператора спецводоочищення хімічного цеху. Перед початком повномасштабного наступу військ РФ працював провідним інженером групи організації ремонту цеху з поводження з радіоактивними відходами.

Під час навчання у виші відвідував заняття на військовій кафедрі та отримав звання молодшого лейтенанта. Отже, перед війною я був молодшим лейтенантом запасу.

У 2017-му мене як офіцера запасу мобілізували до лав ЗСУ.

За півтора роки проходження військової служби я навчився поводитись зі зброєю та вдосконалив навички, що сформувалися ще у виші.

Війна для мене почалася близько п'ятої ранку 24 лютого, коли зателефонувала дружина, яка на той час працювала в Києві, та сказала, що чує стрілянину й вибухи. Я ще намагався її заспокоїти — мовляв, хтось щось святкує, запускають феєрверки. Проте, почутий за хвилину в слухавці вибух не залишав сумнівів, що за її вікном, яке здригалося від потужних прильотів, точно не свято.

Так і розпочався для мене перший ранок війни. Того дня я мав поїхати на майданчик ЧАЕС, щоб підготувати обладнання до випробувань, але після розмови з дружиною та переглянувши новини і зрозумівши, що дійсно почалася війна, зателефонував своєму безпосередньому керівнику, домовився з ним, що того дня я вже на ЧАЕС не поїду, і будемо вирішувати питання по місту.

До обіду 24 лютого мені зателефонувало декілька моїх знайомих, повідомивши місце, де відбувається формування територіальної оборони та організована видача зброї.

Прийшовши на указане місце, обміняв

військовий квиток на автомат Калашникова. Одразу нам поставили завдання зайняти оборону приміщення, де відбувалася видача зброї.

Перші місяці, коли було складно і незрозуміло, як та чим воювати, згадував своє робоче місце — порівнював, що мав би займатись зовсім іншим... Проте, я не шкодую, оскільки зробив так, як я зробив, і вже зовсім не шкодую, що став до збройних сил саме 24 лютого, а не вчора або позавчора.

Зараз я командир роти охорони міста Славутич. Основне завдання — це оборона у разі загострення ситуації, а також тимчасові проміжні завдання — зокрема, робота на блокпостах, виявлення тих, хто прагне перетнути ці пости незаконно, незаконний обіг зброї, наркотичних засобів, виявлення груп ДРГ тощо.

— За той період, коли ви приєдналися до ЗСУ, що було для вас найважчим?

Мабуть, найважчим було кожного разу розуміти, що це скоро не закінчиться, що це буде тривати довго, — адже на початку всі сподівались, що війна швидко мине. Спочатку вірили, що за місяць, потім — що за пів року, далі чекали кінця 2022-го. Кожного разу тяжко усвідомлювати, що це продовжується і продовжується вже понад рік, а за цей час гинуть люди.

— Як наразі можна вступити до лав ЗСУ та що ви порадите тим, хто має сумніви щодо вступу до лав ЗСУ?

— Процедура вступу до лав ЗСУ проста. Якщо є бажання та мотивація у людини, і вона розуміє, що треба служити в армії та захищати Батьківщину, то можна звернутись до будь-якого територіального центру комплектування та соціальної підтримки, отримати направлення на медогляд. Якщо потенційний боєць не має протипоказань за станом здоров'я, його мобілізують до лав ЗСУ.

На мою думку, в ЗСУ кожен знайде собі своє місце, але якщо людина сумнівається, то це добре тому, що ЗСУ потрібні мотивовані люди, які знають для чого вони туди прийшли та навіщо вони там. Тому порадити... хай міркують,

хлопці, хай думають, але також і знають, що резерви людські не безмежні. Ті хлопці, які мали бойові навички, які воюють на фронті зараз, отримують поранення та, на жаль, гинуть. Отже, цей резерв може закінчитися з часом, тому краще взяти себе в руки й піти до збройних сил раніше, щоб був час для навчання, для підготовки. Хай думають, але хай і приходять.

— Нерідко славутичани скаржаться на навчання поруч з містом...

— Так, навчання періодично проводяться, і це природно. Це відбувається як на нашому полігоні, так і на полігонах, які розташовано далеко від міста. Навчання періодичні та необхідні воякам, проте не завжди можна повідомляти про них в цілому, і деталі зокрема. І це також природно.

Звісно, чути звуки вибухів, роботи стрілецької зброї неприємно, іноді навіть страшно, тим більш, коли уява, добре травмована подіями лютого-березня минулого року, видає відповідні картини.

Але населенню точно буде повідомлено, якщо розпочнеться щось серйозне. Тому, коли ви чуєте вибухи та постріли, не турбуйтеся та не переймайтеся: наразі усе добре — це навчається наш підрозділ, а також союзні сили, які перебувають на той час у Славутичі.

— З вашої точки зору, як славути-

чани можуть підтримати ЗСУ?

— Населення Славутича під час облоги та спроби ворожої армії окупувати місто показало себе найкращим чином. Наші мешканці об'єдналися, почали допомагати, годувати тероборонівців, виготовляти коктейлі Молотова, робити сітки, рити з нами траншеї.

Я думаю, що кожна людина вже зрозуміла за рік війни, чим вона може допомогти збройним силам. Допомога постійно потрібна хлопцям на фронті: необхідні дрони, оскільки ворог їх постійно збиває, автівки, котрі також швидко знищуються, одяг, який в бойових умовах, що називається, горить. Увесь час є потреба в маскувальних сітках — усе, перераховане мною, на війні є просто витратними матеріалами.

Якісь бабуся із дідусем передають консервацію, котру вони роблять вдома, — хлопцям дуже приємно, вони раді цьому. Хтось в'яже шкарпетки, шиє білизну, робить окопні зігрівайки — тобто кожна людина, якщо має час та бажання, може допомагати, але обирати, як та чим, вона повинна сама.

Не повинно бути так, що людина, яка отримує достатню зарплатню, не робить нічого, а старенькі, які отримують мінімальну пенсію, віддають останні кошти на ЗСУ.

Всі повинні долучитись до цього. Підтримуйте збройні сили! Вірте в нашу перемогу! Перемога скоро!

На східному фронті без змін

У передмові до книги «На Західному фронті без змін» Еріх Марія Ремарк написав: «Це лише спроба розповісти про покоління, яке занепастила війна, про тих, хто став її жертвою, навіть якщо врятувався від снарядів».

Проблема психологічної травми була найважливішою, яку автор описав у романі, адже досвід пережитої війни впливає на людину на багатьох рівнях, включаючи мозок, думки, дух, взаємини із рідними та друзями.

Згідно даних національного дослідження ветеранів війни у В'єтнамі у 52% спостерігався посттравматичний стресовий розлад (ПТСР), розлучення були в 70%, крайні форми ізоляції від людей у 47%, виражена ворожість у 40%, 50% попали в тюрму чи були заарештовані.

Більшість асоціюють ПТСР із солдатами, що постраждали в бою, але насправді будь-яка надміру інтенсивна життєва подія може зумовити ПТСР, особливо непередбачувана і невідконтрольна.

ПТСР може зачепити як тих, хто безпосередньо постраждав у катастрофі, так і тих, хто став свідком чи допомагав потерпілим у подальшому, вклю-

чаючи працівників бригад невідкладної медичної допомоги та правоохоронців.

Цей розлад може трапитися навіть у друзів чи членів сімей потерпілих. Найбільш ризикованими є фах рятувальника, військовослужбовця, лікаря, журналіста.

Про те, що саме треба знати про ПТСР, кореспонденту нашої газети розповів заступник директора Славутицького соціально-психологічного центру, кандидат психологічних наук, психолог із 25-річним стажем **Юрій АКИМЕНКО**:

— Почнемо з того, що ПТСР — це медичний діагноз, і встановлювати його може лише фахівець, в даному випадку — психіатр.

Важливо також розуміти, що посттравматичний стресовий розлад виникає не у всіх, хто пережив стресові ситуації, і навіть довготривалий стрес. За статистикою, він фіксується, приблизно в двох третинах випадків, при чому у жінок — частіше, ніж у чоловіків.

Другий важливий момент: він ніколи не виникає одразу після виникнення травматичної ситуації. Частіш за все, його помічають через мінімум три, частіше — через шість місяців після пережитого.

— *Одразу хочеться уточнити: ось ця гендерна прив'язка щодо ПТСР — вона об'єктивна чи, скоріш, пов'язана із усталеними соціальними стереотипами? Типу того, що чоловіки — сильна стаття і повинні самі якось владнати свої стреси та переживання?*

— Гарне запитання, як-то кажуть в точку. Нещодавно співробітники нашого центру проходили онлайн навчання саме із питань ПТСР. Наші іспанські колеги вважають, що відсоток чоловіків серед тих, хто має ПТСР насправді значно вищий, ніж це прийнято вважати. Проте, чоловіки насправді значно рідше звертаються до фахівців.

— *Отже, у випадку, коли, припустимо, український воїн повертається додому, його близькі мають бути максимально уважні та знати, які саме поведінкові реакції мають викликати занепокоєння та бути приводом для звернення до фахівців. Отже, на що варто відреагувати?*

— Почнемо з того, що посттравматичний стресовий розлад або ПТСР — це важкий психічний стан, прогресуючий на тлі одиначної або повторюваної події, який негативно діє на психічне здоров'я людини. Головний фактор ризику — тяжкість отриманої травми, початковий стан психіки, психологічна та біологічна схильність — те, що називається «стресостійкість».

У сучасній класифікації виділяють 4 види посттравматичного синдрому:

Гострий.

З'являється в перші дні після стресової ситуації. Симптоми проявляються дуже яскраво протягом 2-3 місяців.

Хронічний.

Характерно поступове наростання ознак патології, виснаження нервової системи, зміна характеру, інтересів.

Деформаційний.

Виявляється у пацієнтів з довгостроковим перебігом хронічного розладу пси-

хіки. Прогрес призводить до формування фобій, неврозів, відчуття тривожності.

Відстрочений.

Клінічна картина стає явною через 3-6 місяців після травми. Спровокувати прогрес ПТСР можуть різні зовнішні подразники.

Також виділяють 3 стадії ПТСР: гостра, хронічна і відстрочена.

У першому випадку, це – період початку екстремальної ситуації. Стан зберігається до її завершення. Для нього характерна надмірна тривожність за власне життя, загальмованість, сплутаність свідомості.

Хронічний стан спостерігається після усунення тригера, якщо пацієнт відчуває себе неспокійно. Не виключено збереження помутніння розуму, людина не розуміє, що сталося. Часто виникають зміни мовних і рухових функцій.

В окремих випадках при ПТСР такі стадії не спостерігаються, проявляється відстрочена форма, тобто характерні симптоми виникають через кілька місяців, а до цього пацієнт почувається нормально.

Ця медична проблема різниться і за важкістю стану. При легкому перебігу посттравматичного синдрому, самопочуття хворого залишається незмінним, зберігається здатність до професійної діяльності та можливість спілкування з іншими індивідами. При важкому ступені ураження діагностують хронічні психічні розлади. При тривалому прогресі ПТСР призводить до збоїв роботи головного мозку, впливає на роботу ендокринної і нервової систем.

Зіткнутися з ПТСР може психологічно здорова людина, але перебіг хвороби у неї буде легшим, ніж у людини з розхитаною психікою. У всіх випадках синдром має хвилюподібний перебіг, часто це призводить до стійкої зміни особистості. Відбувається переоцінка власних ідеалів, своєї значущості в житті, заміна старих уявлень.

— Зміна особистих уявлень та ідеалів... Чи не тому стільки розлучень в родинях, де один із подружжя набув ПТСР?

— Насправді, чимало сімей розпалися саме через цю причину. Припустимо ситуацію: чоловік повернувся додому з війни. Здавалося б, довго не бачилися, скучили. Проте, від тримається відсторонено, прояви емоційної близькості відсутні, вербальне спілкування, в тому числі із дитиною, що є в родині, вкрай обмежене. Водночас, якщо боець-побратим зателефонував і попросив допомоги, чоловік може зірватися і просто серед ночі рвонутися до нього.

Звичайно, у дружини накопичується роздратування та образа.

Насправді ж, психологічно колишній воїн, будучи вдома, й досі перебуває на війні. Він з неї ще не повернувся. Йому безпечно лише із побратимами — незважаючи на те, що навколо немає бойових дій. Він не завжди розуміє обстановку навколо себе: «там» все було зрозуміло — де ворог, де свої, «тут» все складно, набуті навички, які на війні допомагали вижити, вдома заважають жити, викликають здивовані погляди оточення, не дають працювати.

На фокус-групах під час спілкування із дружинами хлопців, що повертаються із зони бойових дій, довелося чути багато про що.

Наприклад, чоловік веде дитину в дитячий садок — кожен раз різними маршрутами, не завжди найкоротшими, або обирає для такого простого, здається, походу, виключно одну й ту саму сторону вулиці — вона йому здається

безпечнішою.

Або побутові конфлікти, які виникають з абсолютно неочікуваного приводу...

— «Хто сидів на моєму стільці і зсунов його?!»

— Ну, якщо вже дуже спрощено, то десь так.

— Добре, говорячи медичною мовою, які можуть бути клінічні ознаки того, що треба звертатися до психіатра?

— Одразу до психіатра не треба, спочатку краще звернутися до психолога, тим більш, що наш центр спеціалізується на наданні такої допомоги. Стосовно клінічних ознак, вони наступні, хоча особисті прояви можуть бути різні.

Насамперед це:

- тривожно-фобічні стани;
- постійні занурення в події минулого;
- нав'язливі спогади;
- порушення пам'яті та розлади сну;
- апатія, небажання жити;
- відчуття напруги та тривоги;
- асоціальна поведінка;
- будь-які ознаки виснаження ЦНС;
- притуплення емоцій;
- звуження свідомості;
- відсутність задоволення, радості життя;
- соціальна відчуженість.

(далі буде)

Один рік із життя ППО ЧАЕС

25 лютого 2023 відбулась звітна конференція ППО ЧАЕС. З урахуванням вахтового методу роботи, захід проводився в режимі відеозв'язку з частиною делегатів на промайданчику ЧАЕС, а також з підключенням онлайн запрошених Голови Атомпрофспілки та працівників апарату ЦК профспілки.

В роботі взяли участь 55 делегатів з 67 обраних на конференцію.

Голова ППО **Богдан СЕРДЮК** звітував перед делегатами щодо роботи, яку виконала організація, починаючи із лютого 2022 року. Він, зокрема, повідомив:

- Як і на наше підприємство в цілому, на роботу профспілкової організації вплинув спочатку карантин, а потім війна. Скасовано Спартакіаду ЧАЕС, санаторно-курортне оздоровлення працівників, дитяче оздоровлення, заходи Організації молоді, звітну профспілкову та колдоговірну конференції колективу. Все навчання перейшло в онлайн.

Проте, на перший план вийшла робота з великим обсягом практичних проблем, пов'язаних спочатку з виживанням нашого міста, а потім із комплексом питань стосовно вахтового методу роботи.

На початку широкомасштабного вторгнення основним напрямом роботи профкому стали комунікація з персоналом, донесення до адміністрації найгостріших проблем, а до колективу нагальної інформації. Зокрема, організовані зустрічі з керівництвом ЧАЕС родин працівників зміни номер три та нацгвардійців, які опинились в окупації на станції.

Ми взяли на себе завдання, пов'язані із координацією гуманітарної допомоги, яка надходила через профспілку.

Нагадаю, що Атомпрофспілка надала нам фінансову допомогу у розмірі 709695 грн, з яких на 665 тисяч ми здійснили закуплю та привезли до гуманітарного штабу Славутича харчові продукти, ще на 45 тисяч було заохочено працівників пункту охорони здоров'я ЧАЕС, які не отримували зарплату через окупацію міста Чорнобиль.

Фонд «Чисте майбутнє» надав фінансову допомогу у розмірі 101 тис. грн, яку ми витратили на водонагрівачі для облаштування душових промайданчику ЧАЕС.

Також кілька рейсів гуманітарного вантажу, здебільшого для їдальні ЧАЕС, було перевантажено через профком або нами скоординовано.

Варто згадати й машину швидкої допомоги (реанімобіль), яку на наше прохання передав ЧАЕС Фонд Aide Médicale & Caritative France-Ukraine (<https://amc.ukr.fr/>). Також ми координували допомогу у відновленні НТУ «Чернігівська політехніка».

Одразу після початку широкомасштабного вторгнення, 26 лютого ми перерахували 100 000 грн з профбюджету на підтримку ЗСУ через БФ «Повернись живим».

Після розблокування Славутича, коли наших працівників почали призивати до Збройних сил України, на підставі заяв від наших захисників-членів профспілки ми закуповували та передавали їм додаткове військове спорядження.

У підсумку, опрацьовано рівно 100 таких звернень, закуплено та вручено 250 одиниць різного спорядження та обладнання. Це рюкзаки, наколінники та налокитники, рукавички тактичні, ножі, ліхтарі, приціли, тепловізори та прилади нічного бачення, бронезжилет, повербанк, розвантажка, ноутбуки та генератор.

На ці закупівлі витрачено майже 1 млн, з яких 520 836 грн — цільові кошти, надані ДСП ЧАЕС, 434 345 грн — кошти профспілкового бюджету. Несподіванкою року для мене стало те, що профком з 1998 року є співзасновником БФ «ЧАЕС-Славутич-Розвиток», який було активовано та з його допомогою організовано збір коштів для наших захисників.

Дякую усім, хто долучився до міської акції «Однородний заробіток на потреби наших захисників». За весь період було зібрано 829 140 грн, витрачено коштів 790 829 грн. Загалом за 2022 рік Фондом зібрано 2 188 440 грн, які витрачались на гуманітарні потреби та на потреби наших захисників.

Велика частина року прийшлась на простій, тому у 2022-му році третина рішень профкому була прийнята шля-

хом поіменного письмового опитування у месенджері. Загалом у підсумку за рік складено 86 протоколів засідань, на яких розглянуто 269 питань та прийнято 389 рішень, серед яких погодження 28 наказів та 12 спільних рішень.

Як на мене, найбільш дискусійними були та залишаються питання режиму праці та виробничі графіки роботи, які розглядалися на профкомі понад 20 разів.

Попри війну, ряд традиційних напрямів роботи профспілки вдалося втримати.

По-перше, це надання матеріальної допомоги тим, хто опинився в скрутному становищі. Надано 142 виплати матдопомоги на загальну суму 877 тис. грн. На жаль, з'явилися нові напрями нашої допомоги такі, як на відновлення втраченого майна у наслідок бойових дій та допомога родичам полонених.

По-друге, спортивна робота — оренда ФОКів, спортивних майданчиків та сплата секцій (3777 відвідувань за цей рік). Дякувати спортивній комісії профкому, ми організували перевезення до місць тимчасового відпочинку персоналу тенісних столів та спортивних тренажерів. Провели опитування про варіанти спортивного та іншого дозвілля у міжзмінний час.

В плані організації оздоровлення, якщо не рахувати три путівки, які встигли надати на початку року, ми організували доставлення персоналу на обстеження до НЦРМ — допоки не з'явилося регулярне транспортне сполучення з м. Києвом.

Також ми брали участь в організації поїздок донорів в Чернігівський обласний центр крові.

За напрямом організації культурно-масової роботи ППО ЧАЕС взяла участь в організації ходи на Ніч пам'яті 26 квітня. Разом з організацією молоді

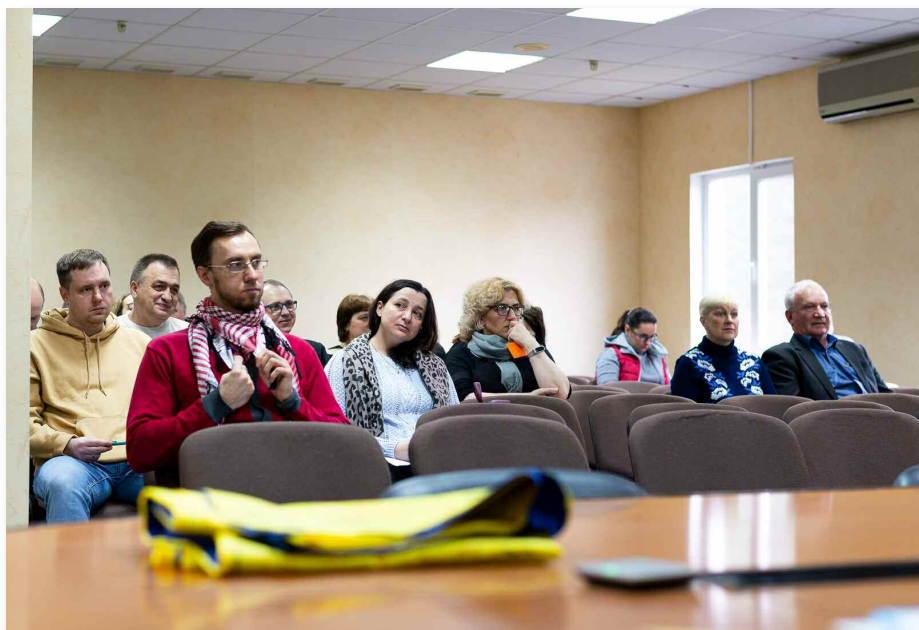
ЧАЕС організували 13 квітня на центральній площі мітинг на підтримку працівників ЗАЕС та мешканців окупованого Енергодару. До дня святого Миколая закупили та видали новорічні подарунки для дітей в кількості 880 шт. Також традиційно до Дня ліквідатора, крім участі в міських заходах, закупили та видали продуктові набори для членів організації пенсіонерів, що не працюють.

Через вахтовий метод роботи збільшилось навантаження на персонал, у тому числі членів нашого профкому, стає складніше зібрати кворум. Також за цей рік приблизно на 20% зменшилось членство в нашій організації, у тому числі через звільнення з підприємства (171 працівник звільнився у 2022 році).

Десятки працівників не сплачують членські внески у зв'язку із військовою службою або призупиненням трудових договорів.

Через фінансові складнощі в профспілці наприкінці року скорочено посаду інспектора технічного з охорони праці.

Усе це помітно зменшує можливості нашої організації, яка, проте, намагається працювати в інтересах всіх працівників станції.

Заслухавши звіт про роботу профкому за період з 12.06.2021 по 25.02.2023, конференція постановила роботу профспілкового комітету ППО ЧАЕС призначити задовільною.

Оскільки звіт ревізійної комісії не був наданий, постановили відтермінувати заслуховування звітів про виконання кошторису за 2021 та 2022 роки до відповідних звітів ревізійної комісії ППО ЧАЕС на наступній конференції.

Конференція підтвердила повноваження новообраних членів профкому за принципом прямого делегування та постановила сформувати профспілковий комітет ППО ЧАЕС у наступному складі:

1. Анісімов Олександр Аскольдович — від 5 групи профорганізацій.
2. Бриль Наталя Сергіївна — від ЦРБ.
3. Волокітін Артем Анатолійович — від 6 групи профорганізацій.
4. Грива Олександр Сергійович — від 3 групи профорганізацій.
5. Кондратова Нінель Миколаївна — від 4 групи профорганізацій.
6. Олійник Сергій Миколайович — від ЦПРВ.
7. Панченко Олександр Сергійович — заступник голови ППО ЧАЕС.
8. Постол Тетяна Юріївна — від АГЦ.
9. Райський Анатолій Андрійович — від Загону охорони.

10. Ритченко Ігор Олегович — від ЦЕОУ (НБК).
11. Роюк Олександр Юрійович — від ЦЗЕ.
12. Сердюк Богдан Вадимович — голова ППО ЧАЕС.
13. Стадник Дмитро Сергійович — від 2 групи профорганізацій.
14. Степаненко Вікторія Миколаївна — від РМЦ.
15. Трофименко Вадим Едуардович — від ЕЦ.
16. Чаадаєв Ігор Едуардович — від ЦТАВ.
17. Делегування голова Організації молоді ППО ЧАЕС — вакантна.

Наступним питанням делегати дооб-

рали до складу ревізійної комісії ППО ЧАЕС Болотову М.С. (КДВ), Максимчук Л.В. (ВДЗ) та Папко О.В. (ЕЦ), а також обрали головою комісії Нитченко О.П.

Конференція також затвердила кошторис профспілкового бюджету ППО ЧАЕС на 2023 рік, надавши профкому повноваження за необхідності вносити в затверджений кошторис профспілкового бюджету ППО ЧАЕС протягом фінансового року зміни з подальшим звітуванням перед членами ППО ЧАЕС та затвердженням змін на звітній конференції ППО ЧАЕС.

Наостанок конференція обрала Бриль Н.С. до складу ЦК профспілки, Нитченко О.П. — до ревізійної комісії Атомпрофспілки, а Сердюка Б.В. — до статутної комісії ЦК профспілки.

Ukraine NOW

Газета: «Новини ЧАЕС»

Засновник: ДСП «Чорнобильська АЕС»

Газету засновано у 1995 році. Свідectво про держреєстрацію друкованого засобу масової інформації Кі №830 від 11 листопада 2004 року.

Рукописи, надані в редакцію, не редагуються й не рецензуються. Редакційна колегія може не поділяти точку зору авторів публікацій.

Відповідальний за випуск: Віталій Медвідь

Над номером працювали: Майя Руденко, Анастасія Єрашова, Дмитрій Корчак

Зворотній зв'язок: korchak@chnpp.gov.ua
+380 4593 421 97